

- naruszenie art. 6 ust. 4 rozporządzenia wykonawczego nr 2868/95 analizowanego w związku z decyzją EX-05-5,
- naruszenie art. 42 rozporządzenia nr 207/2009.

—————

Skarga wniesiona w dniu 14 maja 2012 r. — Niemcy przeciwko Komisji

(Sprawa T-198/12)

(2012/C 200/39)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: T. Henze i A. Wiedmann)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2012)1348 wersja ostateczna z dnia 1 marca 2012 r. dotyczącej przepisów krajowych zgłoszonych przez federalny rząd Niemiec utrzymujących dopuszczalne wartości dla ołowiu, baru, arsenu, antymonu, rtęci, nitrozoamin i substancji zdolnych do tworzenia nitrozoamin w zabawkach po wejściu w życie dyrektywy 2009/48/WE w sprawie bezpieczeństwa zabawek

w zakresie, w jakim nie zatwierdza się przepisów zgłoszonych w celu utrzymania dopuszczalnych wartości dla arsenu, antymonu, rtęci (art. 1 ust. 1),

w zakresie, w jakim przepisy zgłoszone w celu utrzymania dopuszczalnych wartości dla ołowiu i baru zatwierdza się czasowo jedynie do dnia 21 lipca 2013 r. (art. 1 ust. 2 i 3);

- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi zasadniczo:

- 1) Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia postanowień traktatowych w rozumieniu art. 263 akapit pierwszy alternatywa trzecia w związku z art. 114 TFUE z powodu niedopuszczalności ograniczenia czasowego w odniesieniu do ołowiu i baru

Skarżąca podnosi, że w zakresie, w jakim Komisja zatwierdziła przepisy zgłoszone w celu utrzymania dopuszczalnych wartości dla ołowiu i baru czasowo jedynie do dnia 21 lipca 2013 r., zaskarżona decyzja narusza postanowienia traktatowe w rozumieniu art. 263 akapit pierwszy alternatywa

trzecia TFUE, gdyż to ograniczenie czasowe stanowi obejście regulacji terminów i zatwierdzania zawartej w art. 114 TFUE.

- 2) Zarzut drugi, dotyczący naruszenia istotnych wymogów proceduralnych w rozumieniu art. 263 akapit drugi alternatywa druga TFUE z powodu naruszenia obowiązku uzasadnienia zgodnie z art. 296 akapit drugi TFUE w odniesieniu do czasowego ograniczenia zatwierdzenia dotyczącego ołowiu i baru

Skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła swój obowiązek uzasadnienia na podstawie art. 296 akapit drugi TFUE a tym samym istotny wymóg proceduralny w rozumieniu art. 263 akapit drugi alternatywa druga TFUE w zakresie, w jakim zatwierdziła przepisy zgłoszone w celu utrzymania dopuszczalnych wartości dla ołowiu i baru czasowo jedynie do dnia 21 lipca 2013 r.

- 3) Zarzut trzeci, dotyczący nadużycia władzy w rozumieniu art. 263 akapit drugi alternatywa czwarta TFUE poprzez czasowe ograniczenie zatwierdzenia dotyczącego ołowiu i baru
- 4) Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia postanowień traktatowych w rozumieniu art. 263 akapit drugi alternatywa trzecia TFUE z powodu nieuwzględnienia kryterium oceny zgodnie z art. 114 ust. 4 i 6 TFUE w odniesieniu do antymonu, arsenu i rtęci

Skarżąca podnosi, że w zakresie, w jakim Komisja zajęła stanowisko, że rząd niemiecki nie wykazał, iż dyrektywa 2009/48/WE⁽¹⁾ nie daje już odpowiedniego poziomu ochrony, względnie że jest szkodliwa dla zdrowia, stanowi to naruszenie postanowień traktatowych w rozumieniu art. 263 akapit drugi alternatywa trzecia TFUE, gdyż Komisja nie uwzględniła zgodnie z art. 114 ust. 4 i 6 TFUE kryterium oceny, czy i w jakim zakresie należy zatwierdzić utrzymanie przepisów krajowych po przyjęciu środka harmonizującego ze względu na ważne wymogi w rozumieniu art. 36 TFUE.

Skarżąca uważa, że zgodnie z wyrokiem Trybunału w sprawie C-3/00 Dania przeciwko Komisji kryterium stanowi to, czy składające wniosek państwo członkowskie wykazało, że przepisy krajowe gwarantują wyższy poziom ochrony zdrowia publicznego niż wspólnotowy środek harmonizujący i że nie wykraczają poza to, co niezbędne do osiągnięcia tego celu.

- 5) Zarzut piąty, dotyczący naruszenia postanowień traktatowych w rozumieniu art. 263 akapit drugi alternatywa trzecia TFUE z powodu błędnego pod względem faktycznym i prawnym zastosowania art. 114 ust. 4 i 6 TFUE w odniesieniu do antymonu, arsenu i rtęci

Skarżąca podnosi, że w zakresie, w jakim Komisja zajęła stanowisko, że rząd niemiecki nie wykazał, iż przepisy krajowe gwarantują wyższy poziom ochrony niż dyrektywa 2009/48/WE, zaskarżona decyzja narusza również art. 114 ust. 4 i 6 TFUE a tym samym postanowienia traktatowe w rozumieniu art. 263 akapit drugi alternatywa trzecia TFUE, gdyż przepisy krajowe określające dopuszczalne wartości arsenu, antymonu i rtęci w związku z zabawkami faktycznie gwarantują wyższy poziom ochrony zdrowia dzieci niż dyrektywa 2009/48/WE, nie wykraczają poza to, co niezbędne do osiągnięcia tego celu, a do tego rząd niemiecki w odpowiedni sposób wykazał to zgodnie z orzecznictwem Trybunału.

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/48/WE z dnia 18 czerwca 2009 r. w sprawie bezpieczeństwa zabawek (Dz.U. L 170, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 23 maja 2012 r. — Elitaliana przeciwko Eulex Kosovo i Starlite Aviation Operations

(Sprawa T-213/12)

(2012/C 200/40)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Elitaliana SpA (Rzym, Włochy) (przedstawiciel: R. Colagrande, avvocato)

Strona pozwana: Eulex Kosovo — European Union Rule of Law Mission (Prisztina, Republika Kosowa) i Starlite Aviation Operations (Dublin, Irlandia)

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Eulex — których treść i data są skarżącej nieznanne — o udzieleniu, w ramach przetargu oznaczonego jako „EuropeAid/131516/D/SER/XK — Helicopter Support to the EULEX Mission in Kosovo (PROC/272/11)”, zamówienia spółce Starlite Aviation Operations, przekazanych Eulex pismem z dnia 29 marca 2012 r. (doręczonym w tym samym dniu pocztą elektroniczną) a także wszystkich innych aktów poprzedzających, późniejszych lub powiązanych, a w szczególności stosownie do okoliczności noty 2012-DAS-0392 z dnia 17 kwietnia 2012 r., w której Eulex odmówiła skarżącej dostępu do dokumentacji przetargu, o udzielenie którego skarżąca wniosła w dniu 2 kwietnia 2012 r.;

— zasądzenia od Eulex odszkodowania (w szczególnej formie lub jako równowartość) na rzecz skarżącej w zakresie określonym w § 37 i następne skargi;

— obciążenie Eulex kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga została wniesiona zasadniczo przeciwko decyzjom Eulex o udzieleniu, w ramach przetargu oznaczonego jako „EuropeAid/131516/D/SER/XK — Helicopter Support to the EULEX Mission in Kosovo (PROC/272/11)”, zamówienia spółce Starlite Aviation Operations, a także przeciwko wszystkim innym aktom poprzedzającym, późniejszym lub powiązanym. Skarżąca wnosi w tym względzie o zasądzenie odszkodowania za wynikłe w związku z tym szkody.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi wyłącznie jeden zarzut oparty na naruszeniu lub błędnym zastosowaniu ogłoszenia opublikowanego w dniu 18 października 2011 r. w związku z art. 46 i następne dyrektywy 18/2004/WE (¹); naruszeniu ogólnych zasad przejrzystości, proporcjonalności i równego traktowania ustanowionych w „Practical Guide to contract procedures for UE external action” [„praktycznym przewodniku dotyczącym procedur udzielania zamówień w ramach działań zewnętrznych UE”] (Prag), którym podlegała procedura przetargowa; a także naruszeniu ogólnych zasad zapewnienia efektywnej konkurencji w związku ze standardami przewidzianymi dla usług objętych zamówieniem.

W tym względzie podniesione zostało, że zamówienie zostało udzielone oferentowi, który nie spełniał technicznych warunków zawartych w ogłoszeniu.

(¹) Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi

Postanowienie Sądu z dnia 10 maja 2012 r. — Niemcy przeciwko Komisji

(Sprawa T-571/08 RENV) (¹)

(2012/C 200/41)

Język postępowania: niemiecki

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 55 z 7.3.2009.

Postanowienie Sądu z dnia 22 maja 2012 r. — Timab Industries i CFPR przeciwko Komisji

(Sprawa T-211/11) (¹)

(2012/C 200/42)

Język postępowania: francuski

Prezes szóstej izby zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 179 z 18.6.2011.